Lieta Nr. **11400021314**

K11-0159-14

S P R I E D U M S

Latvijas Republikas vārdā

Cēsīs 2014.gada 17.jūlijā

Cēsu rajona tiesa šādā sastāvā:

tiesnesis **H.Brasovs**

ar sekretāri **S.Vilciņu**

piedaloties prokuroram **L.Šņepstam**

zvērinātai advokātei **G.Karitonei**

atklātā tiesas sēdē izskatot krimināllietu

/pers. D/, personas kods **/personas kods/**, apsūdzībā pēc Krimināllikuma **109.panta 1.daļas**,

k o n s t a t ē j a :

/pers. D/ izdarīja patvaļīgu koku ciršanu svešā mežā.

2013.gada februārī, **martā**, precīzāku laiku izmeklēšanā noskaidrot nebija iespējams, /pers. D/, mantkārīgu motīvu vadīts, bez meža īpašnieces atļaujas un bez apliecinājuma koku ciršanai, Amatas novada, Zaubes pagastā /pers. F/ piederošā mežā /Nosaukums/:

1) I kvartāla 1.nogabalā patvaļīgi nocirta trīs bērzus ar kopējo krāju 0,16 m^3 un sešpadsmit apses ar kopējo krāju 4,25 m^3;

2) 1.kvartāla 2.nogabalā patvaļīgi nocirta četrdesmit četrus bērzus ar kopējo krāju 6,53 m^3, divpadsmit apses ar kopējo krāju 3,52 m^3 un piecus baltalkšņus ar kopējo krāju 0,45 m^3.

Pavisam kopā /pers. D/ izdarīja patvaļīgu astoņdesmit koku ar kopējo krāju 14,91 m^3 ciršanu svešā mežā, nodarot cietušajai /pers. F/ mantisku zaudējumu Ls 500 (711,43 EUR) apmērā.

Ar šādām darbībām /pers. D/ šizdarīja **Krimināllikuma 109.panta 1.daļā** paredzēto noziedzīgo nodarījumu.

Cietusī **/pers. F/** pirmstiesas procesā pieteica un tiesā uzturēja kaitējuma kompensāciju par nodarīto materiālo zaudējumu **500,85 EUR** (pieci simti eiro 85 centi).

Apsūdzētais **/pers. D/** atzina savu vainu visā viņam izvirzītajā apsūdzībā, neapstrīdēja noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas faktiskos apstākļus un juridisko kvalifikāciju, atzina par pamatotu cietušās pieteikto kaitējuma kompensāciju pilnā apmērā, izteica lūgumu neveikt pierādījumu pārbaudi. Zvērināta advokāte G.Karitone pievienojās apsūdzētā izteiktajam lūgumam.

Cietusī /pers. F/ neiebilda pret šādu procesuālo kārtību. Prokurors atzina, ka ir konstatēti Kriminālprocesa likuma 499.pantā paredzētie apstākļi un lietā nav nepieciešams izdarīt pierādījumu pārbaudi.

Tā kā apsūdzētais atzina savu vainu visā viņam izvirzītajā apsūdzībā, tiesai pēc lietas materiālu pārbaudes nav radušās šaubas par apsūdzētā vainu un noziedzīgā nodarījuma juridisko kvalifikāciju, lietā nav strīds par cietušās pieteiktās kaitējuma kompensācijas apmēru, apsūdzētais pieteica lūgumu par pierādījumu pārbaudes neizdarīšanu, tiesa saskaņā ar **Kriminālprocesa likuma 499.pantu** pieņēma lēmumu neveikt lietā pierādījumu pārbaudi, vienlaikus izskaidrojot pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas procesuālo būtību un sekas, tas ir, ka šādu spriedumu apelācijas kārtībā var pārsūdzēt tikai daļā par tiesas piespriesto sodu vai sakarā ar pieļautiem procesa pārkāpumiem.

Ņemot vērā, ka tiesā netika izdarīta pierādījumu pārbaude, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 527.panta 3.daļasnosacījumiem pierādījumu analīze un to uzskaitījums spriedumā nav nepieciešams.

Atzīstot apsūdzētā vainu par pierādītu, noziedzīgā nodarījuma juridisko kvalifikāciju, kā tas norādīts apsūdzībā un spriedumā, par atbilstošu Krimināllikuma normām, tiesa secina, ka apsūdzētais ir sodāms.

Izlemjot jautājumu par apsūdzētajam nosakāmā soda veidu un mēru, tiesa vadās pēc Krimināllikuma 35. un 46.pantaprasībām, ņemot vērā soda mērķi, izdarītā noziedzīgā nodarījumu raksturu, radīto kaitējumu, vainīgā personību, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus, kā arī pārējos apstākļus, kuriem ir nozīme taisnīga soda noteikšanā.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.pantu Krimināllikuma 109.panta 1.daļā paredzētais noziedzīgais nodarījums klasificējams kā mazāk smags noziegums.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta 2.daļu par apsūdzētā atbildību mīkstinošiem apstākļiem atzīstama vaļsirdīga atzīšanās un izdarītā nožēlošana, kā arī daļēja nodarītā zaudējuma atlīdzināšana.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta 1.daļas 1.punktu apsūdzētā /pers. D/ atbildību pastiprinošais apstāklis ir tas, ka noziedzīgie nodarījumi veido noziedzīgo nodarījumu recidīvu.

/pers. D/ agrāk 8 (astoņas) reizes tiesāts, pēdējo reizi 2006.gada 21.jūlijā Cēsu rajona tiesā pēc Krimināllikuma 262.panta 2.daļas ar brīvības atņemšanu uz 1 gadu 7 mēnešiem, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 2 gadiem. Spriedums stājies likumīgā spēkā 2006.gada 1.augustā. Atbrīvots pēc soda izciešanas 2008.gada 21.februārī. /l.l.52-55/ Pēdējā gada laikā /pers. D/ nav saukts pie administratīvās atbildības, bet nav nomaksāts 2004.gadā uzliktais administratīvais naudas sods 498,01 EUR apmērā. /l.l.56/ Faktiskā un deklarētā dzīvesvieta ir /dzīvesvieta/. /pers. D/ ir šķīries, apgādājamo personu nav. Nav ziņu par oficiālu darbavietu, pēc paša vārdiem strādā gadījuma darbus bez darba līguma. Narkologa un psihiatra uzskaitē nesastāv. Amatas novada pašvaldība informē, ka /pers. D/ dzīvo kopā ar māti un civilsievu mātei piederošajā īpašumā /adrese/. Algotu darbu nestrādā, piepelnās ar gadījuma darbiem. Pagasta sabiedriskajā dzīvē nepiedalās.

Izlemjot jautājumu par apsūdzētajam nosakāmā soda veidu un mēru, tiesa bez apsūdzētā personību raksturojošām ziņām, viņa attieksmes pret izdarīto, ņem vērā arī pārējos apstākļus, kuriem ir nozīme taisnīga soda noteikšanā.

Krimināllikuma 109.panta 1.daļassankcija paredz sodu brīvības atņemšanas veidā uz laiku līdz 2 (diviem) gadiem vai ar īslaicīgu brīvības atņemšanu, vai ar piespiedu darbu, vai ar naudas sodu.

Ņemot vērā, ka /pers. D/ iepriekš piespriestos sodus ir izcietis, kopš pēdējā sprieduma, kas pasludināts 2006.gada 21.jūlijā, ilgstošā laika periodā nav izdarījis citus krimināli sodāmus vai administratīvi sodāmus nodarījumus, tiesa atzīst, ka apsūdzētajam nav piemērojams likumā paredzētais bargākais sods, tas ir, brīvības atņemšana, bet sodu var noteikt piespiedu darbu veidā. Apsūdzētais nenorādīja uz tādiem apstākļiem, kas būtiski ierobežotu viņa iespēja izciest šādu sodu.

Lemjot jautājumu par nosakāmā soda mēru, tiesa ņem vērā, ka lietā konstatēti divi atbildību mīkstinoši un viens atbildību pastiprinošs apstāklis, līdz ar ko sodu iespējams noteikt zemāku par panta sankcijas vidējo robežu.

Apsūdzētais /pers. D/ tiesas sēdē atzina savu pienākumu atlīdzināt cietušajai /pers. F/ nodarītos zaudējumus 500,85 EUR apmērā.

Kriminālprocesa likuma 22.pants paredz, ka personai, kurai ar noziedzīgu nodarījumu radīts kaitējums, ņemot vērā tās morālo aizskārumu, fiziskās ciešanas un mantisko zaudējumu, tiek garantētas procesuālās iespējas morālas un materiālas kompensācijas pieprasīšanai un saņemšanai. Kriminālprocesa 350.pants nosaka, ka kompensācija ir naudas izteiksmē noteikta samaksa, ko persona, kura ar noziedzīgu nodarījumu radījusi kaitējumu, samaksā cietušajam kā gandarījumu par morālo aizskārumu, fiziskām ciešanām un mantisko zaudējumu.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 351.pantu cietušajam ir tiesības iesniegt pieteikumu par radītā kaitējuma kompensāciju jebkurā kriminālprocesa stadijā līdz tiesas izmeklēšanas uzsākšanai. Minētās prasības cietusī ir ievērojusi.

Kriminālprocesa likuma 352.panta 4.daļā noteikts, ka kaitējuma nodarītājs var labprātīgi piekrist cietušā noteiktajam kompensācijas apmēram, kā tas konstatēts arī šajā lietā. Arī Civilprocesa likuma 193.panta 5.daļa nosaka, ka gadījumos, kad atbildētājs pilnībā atzinis prasību, tiesa sprieduma motīvu daļā iekļauj tikai norādi uz normatīvajiem aktiem, pēc kuriem tiesa vadījusies. Konkrētajā gadījumā tie ir Civillikuma 1635.pants, kur noteikts, ka katrs tiesību aizskārums, tas ir, katra pati par sevi neatļauta darbība, dod tam, kam tā kaitējusi, tiesību prasīt apmierinājumu no aizskārēja, ciktāl viņu par šo darbību var vainot.

Ņemot vērā, ka /pers. D/, kurš ar šo spriedumu tiek atzīts par vainīgu visā viņam inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, atzina savu pienākumu atlīdzināt cietušajai nodarītos zaudējumu pilnā apmērā, kaitējuma kompensācijas pieteikums ir apmierināms, piedzenot no /pers. D/ par labu cietušajai /pers. F/ 500,85 EUR. Tiesai nav pamata apšaubīt cietušās iesniegtos aprēķinus.

Lietā nav lietisko pierādījumu, par kuriem būtu pieņemams lēmums Kriminālprocesa likuma 240.panta kārtībā.

Ņemot vērā iepriekš minēto, vadoties pēc Kriminālprocesa likuma 499., 511., 512., 520., 524., 527., 528. un 529.panta, tiesa

n o s p r i e d a :

/pers. D/ atzīt par vainīgu pēc **Krimināllikuma 109.panta 1.daļas** un sodīt ar piespiedu darbu uz **120** (viens simts divdesmit) stundām

/pers. D/ 10 (desmit) darbdienu laikā, pēc sprieduma stāšanās likumīgā spēkā, pieteikties Valsts probācijas dienesta Cēsu teritoriālajā struktūrvienībā, Cēsīs, Pļavas ielā 3^{A}, piespiedu darbu soda izciešanai.

Soda izpildes institūcijai par sprieduma izpildi paziņot Cēsu rajona tiesai.

/pers. D/ piemēroto drošības līdzekli – uzturēšanās noteiktā vietā atstāt negrozītu, līdz tiesas spriedums stāsies likumīgā spēkā.

Piedzīt no **/pers. D/** par labu cietušajai **/pers. F/** kaitējuma kompensāciju par nodarīto materiālo zaudējumu **500,85 EUR** (pieci simti eiro 85 centi).

Spriedumu daļā par tiesas piespriesto sodu vai sakarā ar pieļautiem procesa pārkāpumiem var pārsūdzēt apelācijas kārtībā 10 (desmit) dienu laikā Vidzemes apgabaltiesā, sūdzību vai protestu iesniedzot Cēsu rajona tiesā.

Tiesnesis **H.Brasovs**